

משפטים

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע
כד,ו

שהקדימו נעשה לנשמע. ולכאורה אי אפשר להבין הדבר כלל איך אפשר לעשות קדם שישמעו. האמת שהתורה שבחה אותם על זה שמגדל תשוקתם לה' יתברך הקדימו נעשה לנשמע כמבאר בדברי רבותינו ז"ל (שבת פח). גדל שבח ישראל בזה. אבל אף-על-פי-כן קשה הדבר מאד איך יציר ענין זה ואיך עולה על הדעת לעשות קדם שישמע. אך באמת בהתורה גופה מבאר הענין היטב, כי מבאר בפסוק שתשובתם היתה כך: כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. נמצא שאמרו מה שידבר ה' יעשו וכו'.

נמצא שבאמת הם עושים אחר שישמעו דברי ה', כמבאר בפסוק כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. אך לפי זה קשה, אם כן מה מעלתם שהקדימו נעשה לנשמע הלא כבר הקדימו לומר שיעשו מה שידבר ה' כנ"ל.

אך, זה עקר מעלת קדשת ישראל, דהיינו שישאל אמרו שהם אינם רוצים לחקר שום חקירה בטעמי המצוות ובדרכי השגתו והנהגותיו יתברך, רק כל אשר ידבר ה' נעשה מיד תכף בלי שום שאלה וחקירה כלל. ואחר כך 'ונשמע', כי נשמע לשון הבנה בלב, כמבאר בפרוש רש"י ובדברי רבותינו ז"ל בכמה מקומות, הינו שישאל אמרו שכל אשר ידבר ה' יעשו מיד כפי אשר יצא מפי משה רבנו בלי שום חקירה ושאלה אחר שום טעם כלל.

ואחר כך על-ידי זה ונשמע, כי על-ידי עשיית המצוות באמת בתמימות בשמחה זוכין אחר כך להשיג מה שמשגיגין (הלכות נפילת אפיים וקדושה דסידרא ד' - אות י"ג)

וּבְרַךְ אֶת-לַחְמְךָ וְאֶת-מִימֶיךָ וְהִסְרְתִי מִחֶלְהָ מִקֶּרְבְּךָ

"וּבְרַךְ" ממש - הינו בחינת הברכה שעל ידה נתברך המאכל כפודע, ואזי: והסרתי מחלה מקרבך. כי נמשכין כל כחות הרפואה לתוך אותו הדבר שאוכל ושותה. כי הברכה שמברכין על כל דבר הוא בחינת דבר ה', ועל ידה נתעלה ונתרומם הדבר שאוכל ושותה למעלה לשרשו כפודע (עין לקוטי תורה פרשת עקב) שזהו עקר הברכה להגביה ולהעלות המאכל שאוכל לשרשו העליון, כי הברכה שהיא דבר ה' היא היא שרשו.

השבת של רבי נחמן מברסלע

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

נמצא כשאנו מברכין על מה שאנו אוכלין ושותין אין אנו צריכין עוד לרפואות, כי הברכה היא בחינת תפלה, כי התפלה היא גם-כן ברכות והודאות לשמו הגדול יתברך, הינו בחינת דבר ה' שהוא השרש העליון. וכשנתעורר השרש העליון בחינת דבר ה' אזי הדבר חוזר לשרשו העליון ששם כלולין כל הכחות כלם. ועל-כן אין אנו צריכין עוד לרפואות, כי יכולין להמשיך כחות הרפואה לתוך המאכל והמשקה שאוכל ושותה על-ידי דבר ה' (ועין בלקוטי תנינא, א'). (הלכות ברכת הריח ב', אות ב')

הַשְּׂמֵר מִפְּנֵי אֵל תִּמְרוּ בוֹ

(כגכא)
ודרשו רבותינו ז"ל (סנהדרין לח): לשון תמורה, כי שם צריכין לשמר עצמו מאד מאד שלא להמיר ולהחליף חס ושלום השקר באמת, כי הטעותים רבים לאין מספר, כי משם אחיות עץ הדעת טוב ורע בחינת להט החרב המתהפכת, המתהפכת לכמה גנין ושנויים. אבל על-ידי עצם האמת של הצדיק האמת בחינת אבן טוב, יכולין לעמד כנגד כלם ולראות הפתחים בכל מקום שהוא ולהתקרב לה' יתברך (ועין בלקוטי א' סימן ט').

וזה (בראשית לב, ל): למה זה תשאל לשמי, כי שמותינו משתנים לפי השליחות שמשתלחין לזה העולם, שהכל בשביל הבחירה שצריך יעקב בחינת אמת לעמד עם האמת שלו כנגד כל הנסיונות והמכובות שיכולין לבוא על-ידי המלאך שמשם שרש היצר הרע, כי היה שרו של עשו וכו', ועל-כן אי אפשר לידע שמו בבור. אך איך שהוא נקרא ונשתלח צריכין לפנות ולהתקרב לה' יתברך על-ידי האמת ולעמד נגד כל הטעותים וכו' הבאים על-ידי המלאך בבחינת (הושע יב, ה): וישר אל מלאך ויוכל לו, כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל (בראשית לב, כה). (הלכות גבה ה', כ"ד)

סיפור השבוע

* השמטות כ"א *

עצ פעם אחת היה זקן אחד, מחשובי של הבעל-שם-טוב, ושמע ממנו, שהוא יהיה לו נכד שיוכל לעשות טובה לבעל בחירה.

עצ ואחר פטירת הבעל-שם-טוב נסע לכל נכדי הבעל-שם-טוב, לראות אל מי כון הבעל-שם-טוב בדבורו מענין בעל בחירה. ובא אצל הרב הקדוש רבי ברוך ז"ל, ושמע בעת שהיה בחוץ איך שהרב הקדוש מתאונן ואומר: "רבונו של עולם, איך עושים טובה לבעל בחירה?" ואמר הזקן: "אם-כן, לא עליכם התפנו וזקנכם, הבעל-שם-טוב" ניט אייך מיינט אייער זיידע וכו'.

עצ וכשבא לרבנו ז"ל, בחוץ שמע שרבנו ז"ל אמר בתנועה עמקה, כדרך תנועות רבנו ז"ל: "הן הבעל-בחירה", כאומר: אני יכול לעשות טובה לבעל בחירה. ואמר הזקן: עליכם כון זקנכם, שתוכלו לעשות טובה לבעל בחירה!

עצ (אמר המעתיק: להבין זאת - הלוא כל הצדיקים מתלמידי הבעל-שם-טוב היו עושים בעלי תשובה שהם בעלי בחירות, אלא "לעשות טובה לבעל בחירה" - לא לטל ממנו את הבחירה [ניט צונעהמען דיא בחירה], ורק לסעדו ולסמכו בעצות וכו', שהוא בעצמו יטה בחירתו לטוב ודוקא, שתהיה לו בחירה, והו עקר תשובת המשקל ממש, וזה לא היה רק אצל רבנו ז"ל, כי שאר הצדיקים עשו בעלי תשובה, ולקחו אותם על כתפם, ולא החזירו להם הבחירה לילך שוב באלו המקומות שעברו וכו'. ויש הרבה לדבר ולבאר בזה ולהראות בעליל שכן הוא, ודי למבין).

קורא יקר

העלון המושקע שאתה קורא מופץ כל שבת, בכ-1500 בתי כנסת, ועושה פעולות נפלאות, בקירוב וחיזוק אמונת העם היהודי, קרוב ל-30 שנה.

ידוע עד כמה דיבור אחד מהרבי רבנו נחמן זצ"ל מסוגל לחזק, לשמח ולעזור לכל אדם, בכל זמן ובכל מצב.

השאיפה הגדולה שלנו היא להגדיל את כמות העלונים השבועית, למרות ההוצאות המצטברות, כדי להענות לביקוש הגובר!

לכן, אנו פונים היום לכל אחד ואחד: תרמו נא 2.00 ₪ /יום 52.00 ₪ /חודש

כמובן, כל המוסיף מוסיפין לו

אבל בסכום קטן זה תזכו מיד לשותפות בהפצה הנדירה הזו, לפרסום וחיזוק אור רבנו זצ"ל, בארץ ובעולם.

ניתן לתרום במכשירי "קהילות", תחת השם השבת של רבי נחמן מברסלב או בטלפון 054.8429006

זריזין מקדימין למצוות

שבת שלום

למה לא תפלה באב"י הנחמ"ר

= למווד (חלק ח) =

... בענין המוכב בשיחות הר"ן ע"ו שצריך לגמר הש"ס והשלחן ערוך והזהר וכו', כל שנה, שים לבך שכתב שם להרבות בתפלה וכו', ועין בלקוטי הלכות שספד בשרה כשיש יותר צל מהחמה - יותר תפלה מתורה וכו', ו"חסידי הראשונים היו שוהים" וכו'.

קרה פעם שנכנס אליו אחד ושאלו אודות השיחה הנ"ל שצריך לגמר הש"ס כל שנה, ואם-כן אפוא, כיצד אפשרי ללמד ספרי רבנו? צחק ר' ישראל ואמר: "צריכים לזק את כל החכמות שלכם ורק להתפלל". לאחר מכן אמר לו דבר נפלא, ולא רוצה לגלות, אולם מתכן פונתו היה נראה שר' ישראל ראה שאותו אדם, בכל למוודו את הגמרא, היה שם את השכינה בגלות בכל דבור ודבור, ועל זה הוכיחו ר' ישראל: וכי אתה רוצה ללמד יותר בבחינה הנ"ל?

ועין בלקוטי מוהר"ן י"ב, שעל פי רב הלומדים חולקים על הצדיקים כי לא לומדים לשמה, וגורמים גלות השכינה בלמודם וכו'.

ועין ב"אבני ברזל", שרבי נתן אמר לתלמידו, שהבעל-שם טוב בא לעולם לעקר את הלומדן הקפדן. פי "הגמרא קדש קדשים" וצריכים משמרת ללמד אותה לשמה, כמו שאמר הרשב"י, שעל-ידי למווד הזהר הקדוש לא תשתבח התורה מישראל. "וטוב ללמד הרבה ש"ס ופוסקים, אבל אפשר בשיבות ללמד ארבע שעות ספרי רבנו הקדוש", ללמד האמונה, שזה העקר, וללמד לשמה (מה שמובא ב"מרכאות", הם דברי רבי ישראל).

לציון עירך ברנה, וזכני לילך ולנסע ולבוא לארץ ישראל בחיי חיש קל מהרה.

ותעורני שאהיה שלם באמונה ובבטחון בך תמיד, ולא אעשה שום פעלה ולא אעסק בשום עסק ולא אסע שום נסיעה בשביל פרנסה כלל, רק אזכה לידע ולהאמין בך באמונה שלמה ובבטחון חזק שאתה תכלכלני ותזמין לי פרנסתי בשלמות בביתי בלי שום נסיעה וטלטול בעולם כלל, ובלי שום עשיה ועובדא ועסק כלל, וכל נסיעתי לאיזה דרך וכל עסקי ופעלתי לא יהיו כי אם לשמך ולעבודתך לבד באמת, וכרצונך אעשה, ולא אכונן בנסיעתי ועסקי שום תועלת עצמי כלל, כי הכל שלך, הנשמה שלך והגוף שלך, ובלעדיך לא ארים את ידי ואת רגלי לעשות שום עסק ושום נסיעה בעולם, "כי אתה אלוהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור".

ותזמין לי פרנסתי מאתך לבד בהרחבה גדולה קדם שאצטרך לה, באפן שאוכל לעסק בתורתך ועבודתך תמיד, ולא יהיה לי שום בלבול חס ושלום על-ידי טרדת הפרנסה כלל. ותפתח לנו אוצרך הטוב, ותתן המטר בעתו לברכה ולחיים ולשבע, ותשפיע שבע וזול בעולם ולא יצטרכו עמך ישראל זה לזה ולא לעם אחר.

ותמשוך שלום בעולם, ויקים מקרא שכתוב, "השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך". ותהיה בעזרנו תמיד, באפן שנוכח לבלות ימינו בטוב האמתי בטוב הנצחי, לעסק כל ימינו בתורה ועבודת ה' באמת כרצונך הטוב, ולא נסור מדברי התורה ימין ושמאל. ותורני ותלמדני תמיד את הדרך אשר אלך בה ואת המעשה אשר אעשה. "אל תעזבני ה' אלהי אל תרחק ממני. חושה לעזרתי ה' תשועתי": (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה מ"א)

קלוקל האמונה, חס ושלום, הוא בחינת עבודה זרה, ועל-ידיה נמנע המטר ואין שבע ואין שלום ואין איש עוזר לחברו, וכל אחד צריך לנסע ולטלטל ממקום למקום בשביל פרנסתו (ל"מ, מ).

... אגא ה', עיניך הלא לאמונה, כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני עזרני וחנני ותשפיע עלי אמונתך הקדושה מעתה ועד עולם, ולא יבוא עלי שום כפירה ובלבול בדעתי כלל, ותעורני מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך באמת ובלב שלם. וברחמיך הרבים תמחל ותכפר ותסלח אלוה שליחות חנון המרבה לסלח, על כל הפגמים שפגמתי באמונתך הקדושה, ותזכני לתקן בחיי כל הפגמים האלה, על כל מה שפגמתי באמונתך הקדושה מנעורי עד היום הזה, בין בגלגול זה בין בגלגול אחר, הכל אזכה לתקן בשלמות חיש קל מהרה, ואזכה מעתה לאמונה הקדושה באמת ובשלמות כרצונך הטוב:

ותרחם עליך ועל בניך הנעים ונדים בגלות גדול זה כמה מאות שנים, צאן נדח ואין מקבץ. והשכינה כביכול עמהם בגלות, "כצפור נודדת מן קנה בן איש נודד ממקומו", ובצוק העתים עמך ישראל נעים ונדים מטרפים ומבלבלים. מרא דעלמא פלא, ראה ענים ועמלם, וחמל על טלטולם, קבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ, וקרב פזרינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירבתי ארץ והביאנו